

Köszöntés: Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! Az Úr közel!

Olvasmány: 1Móz18,1-14 Azután megjelent neki az Úr Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt. **1Móz 13,18** 2 Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, elájuk futott a sátor bejáratától, földre borult, **3** és így szólt: Uram, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgálodat! **Zsid 13,2** **4** Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljete le a fa alá! **5** Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljete, és úgy menjete tovább, ha szolgálatok mellett mentek el! **Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!** **6** Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost! **7** Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette. **8** Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészítettet, és elájuk tette. **Ő** maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.

9 Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? **Ő** így felelt: Itt a sátorban. **1Móz 15,2-4** **10** Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és feleségednek, Sárának akkor már fia lesz! Sára közben ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál. **1Móz 17,19; 21,2; Róm 9,9** **11** Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat. **12** Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e még gyönyörben részem? Meg az uram is öreg!

13 De az Úr megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre? **14** Van-e valami lehetetlen az Úr számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.

Alapige: Fil4,4-7 Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! **5** A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt! Az Úr közel! **6** Semmiért se aggódjatek, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjatek fel kéréseiteket Isten előtt; **7** és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat **Krisztus Jézusban.**

Kedves Testvérek! Bár ritka de mégis ma vasárnap van 12. 24. És mi ilyenkor már nagyban készülődünk a karácsonyra a szentestére annak a hangulatára az istentiszteletre.

Most azonban vasárnap van advent 4. vasárnapja, úgyhogy még a készülésben vagyunk valóban és így olvassuk most ezeket az igéket. 2 különböző igeszakasz és 2 különböző kontextus, összefüggés, de mégis ezzel a december huszonnegyedikéi szemüveggel nézve vannak erős kapcsoló pontok, amelyekre figyelhetünk. Ha az olvasmányra figyelünk akkor egy igen érdekes

történettel találkozunk, hiszen Ábrahám felesége Sára idős korában fog majd gyermeket szülni. Ezt ígéri neki az Úr illetve az Úr angyala, küldötte. Na már most az ritka esemény, hogy valaki idős korában nőként úgy szüljön, hogy megszűnt a női folyamat ahogyan az igeszakasz írja. Mondhatnánk, hogy lehetetlen ez. Az meg még ritkább, hogy valaki úgy szüljön, mint Mária Jézus anyja az az úgy, hogy nem ismert férfit.

Miért is hozom most ezt elő? Nos ma nem a csodák és csodálatos leírások taglalására szeretnék koncentrálni, hanem kicsit talán figyelhetünk arra, hogy nem csak anyák napján szentelünk figyelmet annak, hogy mennyire fontos a nők szerepe a társadalomban, az életben, a családban és bizony a vallás területén is. Hála Istennek mi már felszentelünk női lelkészeket is törekszünk az igazságos jelenlétre a munkahelyeken, hogy ne legyen valaki megkülönböztetve azért, mert mondjuk férfi vagy nő és sorolhatnánk. Sára idejében és Mária idejében azért ez még nem volt így.

És érdemes ezt végig gondolnunk hiszen mikor készülünk az ünnepre várjuk Jézus Krisztust akkor azt tesszük nemcsak passzívan, mint egy sült galambot várva, hanem aktívan is. Próbálunk az isten országából megérteni valamit. Próbáljuk azt megélni egymás között és így készülni az ünnepre. Hogy az ünnep ne rohanás, meg örültek háza legyen, hanem valóban annak a megélése hogy az Úr közel és ez örömet jelent számunkra.

Így térünk át az alapigénkre, a levélre ami már nem a karácsonyi történethez kapcsolódik de mégis ott van benne a várakozás fogalma. Az 1. században ugyanis a keresztyénség várta, hogy visszajön Krisztus. Ezt a görögben a parúzia fogalmával írják le. De hogy egyszerűbben megfogalmazzam az apostoli hitvallásban is el szoktuk mondani, hogy majd eljön ítélni eleveneket és holtakat. Azaz Krisztus 2. eljövetele aktívan foglalkoztatta az embereket.

S hogy miért is? Krisztus jelenlétével számolva másként nézzük a dolgokat. Másmilyen a reménységünk, másmilyen az etikánk, másmilyen a viselkedésünk és teljesen más színben látjuk az életünket és talán az ünnepi készülődést is. Örömben, szelídségben, nyugalomban, imádságban Isten békességében. Erről ír a szakaszunk. Amivel csak azt akarom mondani, hogy ha számolunk Krisztussal, ha számolunk az ő visszajövetelével, akkor valóban számolhatunk a belső békével akkor valóban számolhatunk felebaráti szeretettel akkor valóban számolhatunk igazságossággal, felelősséggel tisztelettel szeretettel és még hosszan sorolhatnánk. S nemcsak számolunk velük, hanem dolgozunk is rajtuk.

Az 1. század keresztyénségnek nem volt egyszerű az élete, hiszen sokszor üldözték őket és csak titokban tarthatták meg az istentiszteleteket. Ma már hála Istennek itt Ausztriában másként élhetjük meg keresztyényi mivoltunkat. De ma sem mentes az élet kihívásokról tragédiákról és

nehézségektől. Úgyhogy azt merem mondani, hogy nekünk is szól ez a felszólítás: Örüljtek az Úrban mindenkor, ismét mondom örüljtek!

Akkor is, ha nehéz akkor is ha fáj, akkor is ha valami nem megy. Számolhatunk Krisztussal számolhatunk az ő jelenlétével, számolhatunk azzal hogy közel van, hogy nem vagyunk egyedül hogy az életünknek több mélyebb a tartalma a lényege.

Hát így kívánom azt, hogy számoljunk vele, hogy legyen előttünk lélekben, gondolatban az a tudat hogy ő közel van. Ámen

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd